

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. balandžio 3 d.*

Byloje C-442/05

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2005 m. lapkričio 3 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. gruodžio 14 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Finanzamt Oschatz

prieš

Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien,

dalyvaujant

Bundesministerium der Finanzen,

* Proceso kalba: vokiečių.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai L. Bay Larsen, J. Makarczyk (pranešėjas), P. Kūris ir J.-C. Bonichot,

generalinis advokatas J. Mazák,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. gegužės 10 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Finanzamt Oschatz*, atstovaujamos T. Martin,

— Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien, atstovaujamos Steuerberater F. Schmidt,

— Vokietijos Vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma ir U. Forsthoff,

— Italijos Vyriausybės, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* G. Fiengo,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou,

susipažinęs su 2007 m. liepos 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra iš esmės susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23.) su pakeitimais, padarytais 2001 m. sausio 19 d. Tarybos direktyva 2001/4/EB (OL L 22, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 341, toliau – Šeštoji PVM direktyva), D priedo 2 punkte ir H priedo antrojoje kategorijoje esančios „vandens tiekimo“ sąvokos aiškinimu.
- ² Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Finanzamt Oschatz* (Ošaco mokesčių tarnyba) ir *Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien* (Torgau-Westelbien aprūpinimo geriamu vandeniu ir nuotekų šalinimo savivaldybės asociacija, toliau – *Zweckverband*) dėl sumažinto pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) tarifo taikymo nekilnojamojo turto vandens sistemos prijungimui prie vandens paskirstymo tinklo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalyje numatoma:

„Valstybinės, regioninės ir vietinės valdžios institucijos ir kiti viešosios teisės subjektai neturi būti laikomi apmokestinamaisiais asmenimis veiklos, kurią jos vykdo, ar sandorių, kuriuos jos sudaro kaip valdžios institucijos, atžvilgiu, net jei jos renka rinkliavas, mokesť už paslaugas, įmokas ar kitokius su tokia veikla ar sandoriais susijusius mokesčius.

Tačiau kai vykdo tokią veiklą ar sandorius, jos turi būti laikomos apmokestinamuoju asmeniu tokios veiklos ar sandorių atžvilgiu, jei jų traktavimas kaip neapmokestinamojo asmens labai iškraipytų konkurenciją.

<...>“

4 Šios direktyvos D priedo 2 punkte, be kita ko, yra nurodytas vandens tiekimas.

5 Šios direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkte numatoma:

„Kiekviena valstybė narė nustato pridėtinės vertės mokesčio standartinį tarifą, išreikštą procentais nuo apmokestinamos vertės, kuri yra vienoda tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms. <...>

<...>

Valstybės narės taip pat gali taikyti vieną ar du sumažintus tarifus. Šie tarifai išreikšiami apmokestinamosios vertės procentu, kuris negali būti mažesnis kaip 5 %, ir taikomi tik H priede nurodytoms tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų kategorijoms.

<...>“

6 Šeštosios PVM direktyvos H priedo „Tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, kurioms gali būti taikomi sumažinti PVM tarifai, sąrašas“ antrojoje kategorijoje yra nurodytas vandens tiekimas.

Nacionalinė teisė

- ⁷ Pagal 1999 m. apyvartos mokesčių įstatymo (*Umsatzsteuergesetz 1999*, toliau – *UStG*) 1 straipsnio 1 dalies pirmojo sakinio redakciją, taikomą pagrindinės bylos aplinkybėms, apyvartos mokesčiu apmokestinami verslininko prekių tiekimas ir paslaugų teikimas, kuriuos šalies teritorijoje už atlygį atlieka jo įmonė.
- ⁸ Pagal *UStG* 2 straipsnio 3 dalies pirmąjį sakinį viešosios teisės reglamentuojami juridiniai asmenys vykdo prekybinę arba profesinę veiklą tik įsteigę prekybos įmones. Pagal Pelną mokesčio įstatymo (*Körperschaftsteuergesetz*) 4 straipsnio 3 dalį tokiomis prekybos įmonėmis yra ir įmonės, kurių tikslas – aprūpinti gyventojus vandeniu.
- ⁹ Pagal *UStG* 12 straipsnio 1 dalį kiekvienos apmokestinamos apyvartos mokestis siekia 16 % apmokestinamosios vertės.
- ¹⁰ Tačiau šio straipsnio 2 dalyje numatoma, kad apmokestinimo tarifas apyvartos, susijusios su šio įstatymo 2 priede nurodytų objektų, tarp kurių yra ir šio priedo 34 punkte minimas vanduo, tiekimu, importu ir įsigijimu Bendrijos viduje, atveju yra sumažinamas iki 7 %.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 11 *Zweckverband* keliems Torgau-Westelbien regiono miestams ir savivaldybėms užtikrina geriamo vandens tiekimą ir nuotekų šalinimą. Dėl to *Zweckverband* savo klientams – nekilnojamojo turto, prijungto prie vandens paskirstymo tinklo, savininkams – atlieka geriamo vandens kaptazo, privedimo, valymo, tiekimo ir kitus darbus. Tai darydama *Zweckverband* savo klientų prašymu atlieka namų ūkio prijungimą prie vandens paskirstymo tinklų, už kurį ji gauna vienkartinį mokestį, lygų prijungimo sąnaudoms. Prijungimo sistema lieka *Zweckverband* nuosavybe.
- 12 Manydama, kad toks prijungimas skiriasi nuo vandens tiekimo, *Finanzamt* nusprendė jai taikyti nacionalinėje teisėje numatytą standartinį PVM tarifą.
- 13 Po to, kai buvo atmestas *Zweckverband* skundas *Finanzamt*, ji kreipėsi į Saksonijos finansų teismą (*Finanzgericht Sachsen*), tvirtindama, jog tokiame prijungime turi būti taikomas toks pat sumažintas PVM tarifas, koks yra taikomas vandens tiekimui.
- 14 *Finanzgericht Sachsen* patenkino *Zweckverband* reikalavimą ir nusprendė, kad pagal Šeštąją PVM direktyvą įgyvendinančią nacionalinę teisę vandens tiekimas ir namų ūkio prijungimas prie vandens paskirstymo tinklų yra viena „vandens tiekimo“ paslauga.
- 15 Dėl šio sprendimo *Finanzamt* padavė apeliacinį skundą *Bundesfinanzhof*.

- 16 Kaip ir šalys, prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateikęs teismas remiasi principu, jog atlikdama namų ūkio prijungimą *Zweckverband* pagal nacionalinę teisę veikia kaip įmonė. Tačiau nacionalinis teismas pažymi, kad iš bylos šalių pastabų, pateiktų per posėdį pagrindinėje byloje, matyti, jog *Zweckverband* veikia pagal viešosios teisės nustatytus įstatus ir tokia forma, kokią numato viešoji teisė, o tai, atsižvelgiant į Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies nuostatas, reikštų, jog *Zweckverband* nėra apmokestinamas PVM asmuo.
- 17 Dėl taikytino PVM tarifo prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateikęs teismas primena, kad iki 2000 m. liepos 4 d. Federalinės finansų ministerijos (*Bundesministerium der Finanzen*) rašto namų ūkio prijungimas buvo laikomas vandens tiekimo papildoma paslauga.
- 18 Nacionalinis teismas taip pat yra linkęs manyti, kad toks prijungimas yra vandens tiekimo dalis, tačiau laikosi nuomonės, kad atsakymas į šį klausimą priklauso nuo Šeštosios PVM direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkto nuostatų ir jos H priedo antrosios kategorijos aiškinimo.
- 19 Tokiomis aplinkybėmis *Bundesfinanzhof* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

Ar sąvoka „vandens tiekimas“ Šeštosios PVM direktyvos (D priedo 2 punkto ir H priedo (antrosios) kategorijos) prasme apima vandens paskirstymo tinklo prijungimą prie nekilnojamojo turto savininko įrenginių (vadinamąjį „namų ūkio prijungimą“), kurį atlieka vandens tiekimo įmonė už atskirai apskaičiuotą mokestį?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl priimtimumo

- 20 Savo pastabose *Finanzamt* ir Vokietijos vyriausybė išreiškė abejonių dėl prejudicinio klausimo, kiek jis susijęs su Šeštosios PVM direktyvos D priedo 2 punktu, tinkamumo, nes pagrindinėje byloje nesprenžiamas klausimas, ar *Zweckverband* yra PVM apmokestinimas asmuo.
- 21 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą nacionalinio teismo pateiktu prejudiciniu klausimu, tik jeigu yra akivaizdu, kad prašomas Bendrijos teisės išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos aplinkybėmis arba dalyku, jeigu problema yra hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi būtinos faktinės ir teisinės informacijos, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus (žr., be kita ko, 2002 m. vasario 19 d. Sprendimo *Arduino*, C-35/99, Rink. p. I-1529, 25 punktą ir 2006 m. liepos 11 d. Sprendimo *Chacón Navas*, C-13/05, Rink. p. I-6467, 33 punktą).
- 22 Tačiau šioje byloje netenkinama nė viena šių sąlygų.
- 23 Iš tiesų savo sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nacionalinis teismas, kuris nagrinėja ginčą dėl PVM, išsamiai apibūdina pagrindinės bylos faktines ir teisines aplinkybes.

- 24 Be to, jis Teisingumo Teismo klausia dėl PVM taikytinos Bendrijos teisės, visų pirma dėl D ir H prieduose esančios „vandens tiekimo“ sąvokos tam, kad galėtų įvertinti, ar namų ūkio prijungimas prie vandens paskirstymo tinklų turi būti laikomas tokio tiekimo dalimi.
- 25 Nors pagrindinė byla iš esmės susijusi su sumažinto PVM tarifo taikymu tokiam prijungimui, kaip standartinio PVM tarifo taikymo išimtimi, iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad nacionalinis teismas taip pat klausia dėl *Zweckverband* buvimo apmokestinamų PVM asmeniu, esančio išankstine tokio prijungimo apmokestinimo PVM sąlyga.
- 26 Taigi prašomas Bendrijos teisės išaiškinimas nėra hipotetinis ir susijęs su pagrindinės bylos aplinkybėmis bei dalyku.
- 27 Todėl pateiktas klausimas yra priimtinas.

Dėl esmės

- 28 Pirmiausia reikia atsakyti į prejudicinio klausimo dalį, susijusią su Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalimi ir jos D priedo 2 punktu, paskui – į klausimo dalį, susijusią su šios direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytu vieno iš sumažintų PVM tarifų taikymu, atsižvelgiant į jos H priedo antrąją kategoriją.

Dėl Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies ir D priedo 2 punkto

- 29 Prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateikęs teismas savo klausimu, be kita ko, klausia, ar namų ūkio prijungimas prie vandens paskirstymo tinklų yra Šeštosios PVM direktyvos D priedo 2 punkte nurodyto vandens tiekimo dalis.
- 30 Kadangi Šestojoje PVM direktyvoje nepateikiamas joks apibrėžimas, reikia priminti, kad aiškinant Bendrijos teisės nuostatą, šiuo atveju – šios direktyvos D priedo 2 punktą, reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriam ji priklauso, tikslus (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-156/98, Rink. p. I-6857, 50 punktą ir 2006 m. liepos 6 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugaliją*, C-53/05, Rink. p. I-6215, 20 punktą).
- 31 Iš Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies trečiosios pastraipos matyti, kad nustatydamas, jog bet kuriuo atveju viešosios teisės subjektus reikia laikyti apmokestinamaisiais asmenimis D priede išvardytos veiklos atžvilgiu, jei toji veikla nėra tokio menko masto, dėl kurio ji būtų visiškai nereikšminga, ši nuostata apriboja taisyklę dėl tokių subjektų neapmokestinimo, kuri egzistuoja greta taisyklių, kylančių iš šio straipsnio pirmojoje pastraipoje nurodytos sąlygos, susijusios su veikla, kurią jos vykdo kaip valdžios institucijos, ir to paties straipsnio antrojoje pastraipoje numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, kai tokios veiklos neapmokestinimas labai iškraipytų konkurenciją. Taigi šio straipsnio trečiąja pastraipa siekiama užtikrinti, kad tam tikros ekonominės veiklos kategorijos, kurių svarbą lemia jos objektas, nebūtų neapmokestinamos PVM dėl to, kad jas vykdo viešosios teisės subjektai kaip valdžios institucijos (žr. 1989 m. spalio 17 d. Sprendimo *Comune di Carpaneto Piacentino ir kt.*, 231/87 ir 129/88, Rink. p. 3233, 26 punktą).

- 32 Šioje byloje reikia pažymėti, kad vandens tiekimas yra apibūdinamas kaip vandens pateikimas visuomenei ir kad jis, kaip savo išvados 43 punkte pabrėžia generallinis advokatas, atliekamas per fiksuotus tinklus, kurie naudojami teikiant paslaugą visuomenei.
- 33 Be to, remiantis sprendimu dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą bei Teisingumo Teismui pateiktomis pastabomis, darytina išvada, kad namų ūkio prijungimas prie stacionarių vandens paskirstymo tinklų yra *Zweckverband* atliekamas vamzdžių klojimas, kuris leidžia nekilnojamojo turto vandens sistemą prijungti prie tokių tinklų.
- 34 Akivaizdu, kad be tokio prijungimo tokio nekilnojamojo turto savininkui ar gyventojui neįmanoma tiekti vandens. Vadinasi, toks prijungimas yra būtinas tiekiant vandenį.
- 35 Kadangi šio sprendimo 31 punkte primintas Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies trečiosios pastraipos tikslas yra užtikrinti, kad D priede minimos tam tikros svarbos ekonominės veiklos kategorijos, tarp kurių yra vandens tiekimas, nebūtų neapmokestinamos PVM dėl to, kad paslaugos teikėjas yra viešasis asmuo, kadangi vandens tiekimas yra apibūdinamas kaip vandens pateikimas visuomenei ir galiausiai kadangi namų ūkio prijungimas yra būtinas tiekiant vandenį, darytina išvada, kad toks prijungimas yra šio priedo 2 punkte minimo vandens tiekimo dalis.
- 36 Iš to išplaukia, kad net kai *Zweckverband* atlieka namų ūkio prijungimą kaip valdžios institucija Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies pirmosios pastraipos prasme, pagal šio straipsnio trečiąją pastraipą tokio prijungimo atžvilgiu ji yra apmokestinamasis asmuo.

37 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, į prejudicinį klausimą reikia atsakyti, kad Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalį ir D priedo 2 punktą reikia aiškinti taip, jog namų ūkio prijungimas, kurį, kaip ir pagrindinėje byloje, sudaro vamzdžių klojimas, leidžiantis nekilnojamojo turto vandens sistemą prijungti prie fiksuotų vandens paskirstymo tinklų, yra šiame priede minimo vandens tiekimo dalis, todėl viešosios teisės subjektas, veikiantis kaip valdžios institucija, yra apmokestinamasis asmuo tokio prijungimo atžvilgiu.

Dėl Šeštosios PVM direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkto ir jos H priedo antrosios kategorijos

38 Prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateikęs teismas savo klausimu taip pat klausia, ar namų ūkio prijungimas prie stacionarių vandens paskirstymo tinklų yra Šeštosios PVM direktyvos H priedo antrojoje kategorijoje nurodyto vandens tiekimo dalis.

39 Iš Šeštosios PVM direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkto matyti, kad vieno ar dviejų sumažintų PVM tarifų taikymas yra valstybėms narėms pripažįstama galimybė, nukrypstant nuo principo, jog turi būti taikomas standartinis tarifas. Be to, ši nuostata numato, kad sumažinti PVM tarifai gali būti taikomi tik H priede nurodytoms tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų kategorijoms.

40 Nors Šeštojoje PVM direktyvoje nepateikiamas vandens tiekimo apibrėžimas, remiantis jos nuostatomis negalima daryti išvados, kad šią sąvoką reikia aiškinti skirtingai, atsižvelgiant į tai, kokiame priede ji minima. Kadangi namų ūkio prijungimas, kaip matyti iš šio sprendimo 34 punkto, yra būtinas tiekiant visuomenei vandenį, darytina išvada, kad jis taip pat yra ir Šeštosios PVM direktyvos H priedo antrojoje kategorijoje minimo vandens tiekimo dalis.

41 Tačiau taip pat reikia pabrėžti, kad iš Šeštosios PVM direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkto visiškai nematyti, kad ši nuostata turi būti aiškinama kaip reikalaujanti sumažintą tarifą taikyti, tik jei jis apima visus tos direktyvos H priede nurodyto vandens tiekimo aspektus, todėl selektyvus sumažinto tarifo taikymas neturėtų būti atmetamas, su sąlyga, jeigu jis nesukelia konkurencijos iškraipymo pavojaus (pagal analogiją žr. 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-384/01, Rink. p. I-4395, 27 punktą).

42 Be to, reikia priminti, kad sumažinto PVM tarifo, kuris yra mažesnis už Šeštosios PVM direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkte numatytą standartinį tarifą, nustatymas ir išlaikymas yra leidžiami tik tada, kai tai nepažeidžia fiskalinio neutralumo principo, kuriuo grindžiama bendra PVM sistema ir kuris draudžia PVM atžvilgiu skirtingai traktuoti panašias prekes ar paslaugas, konkuruojančias tarpusavyje (žr., be kita ko, 2001 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-481/98, Rink. p. I-3369, 21 ir 22 punktus bei 2003 m. spalio 23 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-109/02, Rink. p. I-12691, 20 punktą).

43 Vadinasi, valstybės narės konkretiems ir specifiniams Šeštosios PVM direktyvos H priedo antroje kategorijoje nurodyto vandens tiekimo aspektams, kaip antai namų ūkio prijungimas, gali taikyti sumažintą PVM tarifą, jei laikomasi fiskalinio neutralumo principo, kuriuo grindžiama bendra PVM sistema.

44 Tokiomis aplinkybėmis į prejudicinį klausimą reikia atsakyti, kad Šeštosios PVM direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punktas ir jos H priedo antrąją kategoriją reikia aiškinti taip, jog namų ūkio prijungimas, kurį, kaip ir pagrindinėje byloje, sudaro vamzdžių klojimas, leidžiantis nekilnojamojo turto vandens sistemą prijungti prie fiksuotų vandens paskirstymo tinklų, yra šiame priede minimo vandens tiekimo dalis.

Be to, valstybės narės konkretiems ir specifiniams Šeštosios PVM direktyvos H priedo antrojoje kategorijoje nurodyto vandens tiekimo aspektams, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamas namų ūkio prijungimas, gali taikyti sumažintą PVM tarifą su sąlyga, jei nepažeidžiamas fiskalinio neutralumo principas, kuriuo grindžiama bendra PVM sistema.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 4 straipsnio 5 dalį ir D priedo 2 punktą reikia aiškinti taip, jog namų ūkio prijungimas, kurį, kaip ir pagrindinėje byloje, sudaro vamzdžių klojimas, leidžiantis nekilnojamojo turto vandens sistemą prijungti prie fiksuotų vandens paskirstymo tinklų, yra šiame priede minimo vandens tiekimo dalis, todėl viešosios teisės subjektas, veikiantis kaip valdžios institucija, yra apmokestinamasis asmuo tokio prijungimo atžvilgiu.

2. Šeštosios PVM direktyvos 77/388 12 straipsnio 3 dalies a punktą ir jos H priedo antrąją kategoriją reikia aiškinti taip, jog namų ūkio prijungimas, kurį, kaip ir pagrindinėje byloje, sudaro vamzdžių klojimas, leidžiantis nekilnojamojo turto vandens sistemą prijungti prie fiksuotų vandens paskirstymo tinklų, yra vandens tiekimo dalis. Be to, valstybės narės konkreitiems ir specifiiniams Šeštosios PVM direktyvos H priedo antrojoje kategorijoje nurodyto vandens tiekimo aspektams, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamas namų ūkio prijungimas, gali taikyti sumažintą pridėtinės vertės mokesčio tarifą su sąlyga, jei nepažeidžiamas fiskalinio neutralumo principas, kuriuo grindžiama bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema.

Parašai.